

Rotlle núm. TSJP 0000133/2019

Causa: Urgent i Preferent 41.1 CA 0000039/18

AUTE 25-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrades: Sra. Marie CONTE (Ponent)
Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, a cinc de febrer del dos mil vint.

Reunida la Sala competent del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Yves PICOD, i les magistrades **Sra. Marie CONTE** i la Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Aute de data 15 d'octubre del 2019 el Batlle va decidir: *“no admetre les peticions contingudes en l'escrit presentat pel lletrat Sr. Salvador CAPDEVILA PALLARES, advocat exercint la defensa dels Srs. M.E.S., E.G.C. i I.C., en data 8 d'octubre proppassat, i això sense fer especial imposició en quant a costes processals”*, contra la providència de 26 de juliol del 2018, l'aute de 16 de setembre del 2019 i l'aute de 19 de setembre del 2019 per considerar que aquestes resolucions han vulnerat el seu dret a obtenir una resolució motivada, el dret a la defensa i al procés degut.

Considerava la part apel·lant que aquestes vulneracions s'havien produït des del moment en què no se la va considerar part en el procediment en el què estava demandada i tampoc se la considera part en un procediment en què s'està procedint a l'execució, sense que se l'hagi donat còpia de les resolucions que l'afecten, però sí se l'ha requerit per a que aporti *“les còpies corresponents a aquells folis indicats a les diligències*

estes es en la mencionada causa” tot en relació a la causa del Tribunal de Corts-6000173/16 i de les intervencions telefòniques del Sr. F.J.C.T.

L’auto de 15 d’octubre del 2019 no va admetre a tràmit l’incident de nul·litat per considerar que no tenia cap fonament, ja que, d’una banda, la part recurrent no podia ser part demandada en el procediment urgent i preferent, perquè la vulneració de drets fonamentals denunciada només podia estar generada per resolucions o omissions judicials i, d’altra banda, perquè les resolucions del Tribunal Constitucional produeixen efectes “*erga omnes*” i, per, tant, podien afectar a terceres persones sense ser parts en el procediment.

II.-RESULTANT: Que contra l’esmentat Auto interposà recurs d’apel·lació la representació lletrada dels Srs. M.E.S., E.G.C. i I.C.L., argumentant que si se’ls va denegar la qualitat de part per la Batllia de guàrdia perquè es va considerar que no tenien legitimació passiva, és del tot impossible que l’execució de la resolució del Tribunal Constitucional es pugui dirigir contra aquesta part apel·lant.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que l’article 18 quater de la Llei Transitòria de Procediments judicials preveu en el seu apartat 4t que:

“Contra l’auto que no admet o que resol l’incident de nul·litat en primera instància es pot interposar un recurs d’apel·lació en el termini de tretze dies hàbils davant la sala competent del Tribunal Superior de Justícia, de la qual no poden formar part els magistrats que eventualment hagin resolt l’incident de nul·litat en primera instància. La sala competent pot no admetre el recurs si considera, motivadament, que no té cap fonament (...).

Impugna la part recurrent l’auto dictat pel Batlle no admetent l’incident de nul·litat contra tres resolucions dictades en el procediment urgent i preferent nº 0000039/18, amb uns arguments que a criteri de la Sala, no tenen cap fonament.

Així, la part recurrent no va ser considerada part demandada en el procediment urgent i preferent instat per la representació del Sr. F.J.C.T. per vulneració dels seus drets a la intimitat, a l’honor i al secret de les comunicacions perquè aquestes vulneracions provenien d’actuacions judicials i no de cap de les parts de la causa Tribunal de Corts-6000173/16, el què, evidentment és així.

La demanda del Sr. C. tenia per objecte que es retiressin d'aquest procediment les intervencions de les seves comunicacions telefòniques, acordades en virtut d'una comissió rogatòria internacional sol·licitada pel Jutjat Central d'Instrucció nº 6 de l'Audiència Nacional d'Espanya, per considerar que la seva incorporació vulnerava els seus drets a la intimitat i al secret de les comunicacions.

El Tribunal Constitucional va estimar la seva reclamació, considerant que efectivament la incorporació del resultat de la intervenció de comunicacions telefòniques a un procediment diferent de aquell en què havia estat acordada, vulnerava el dret al secret de las comunicacions i a la intimitat i va acordar que es procedís a la retirada del procediment seguit a Andorra de les intervencions telefòniques acordades en el procediment tramitat a Espanya.

És evident que la part recurrent no podia ser part demandada en el procediment urgent i preferent perquè les vulneracions de drets fonamentals al·legades no havien estat produïdes per una actuació seva.

D'altra banda, és lògic que si el Tribunal Constitucional va ordenar la retirada de les intervencions telefòniques afectant a la línia xxx del Sr. C. de la causa del Tribunal de Corts nº 6000173/16, totes les còpies dels CD's amb les conversacions gravades i de les seves transcripcions entregades a les parts d'aquest procediment siguin retornades, perquè si es van obtenir va ser perquè constituïen material probatori d'aquest procediment, de forma que, una vegada expulsat del procediment aquest material, hagi desaparegut la raó de la seva tinència per les parts i hagin de ser retornades.

En cap extralimitació ha incorregut el Batlle en reclamar les còpies de les intervencions telefòniques a les parts, perquè aquesta reclamació esdevé la conseqüència necessària i lògica de la resolució del Tribunal Constitucional.

Finalment, la devolució de les còpies de les conversacions telefòniques intervingudes al Sr. C. cap perjudici efectiu al·lega la part recurrent que li hagi causat, ni la Sala por arribar a identificar, ja que, més enllà d'una formal al·legació d'indefensió, no concreta en què s'ha vist perjudicada la part recurrent per haver de retornar les còpies de les gravacions i de les seves transcripcions.

No s'ha produït cap vulneració del dret de la part recurrent a obtenir una resolució fonamentada en dret, perquè totes les seves pretensions han obtingut una resposta pel Batlle raonada, raonable i ajustada a la legalitat.

Tampoc s'ha produït la vulneració del dret de defensa i al procés degut perquè la part recurrent no podia tenir la condició de part demandada en el procediment urgent i preferent, la devolució de les còpies de les

intervencions telefòniques del Sr. C. és una conseqüència necessària de la seva expulsió de la causa del Tribunal de Corts 6000173/16 i cap perjudici consta ni al·lega la part recurrent, més enllà de la seva invocació formal, que se li hagi produït a la part recurrent per aquesta devolució.

No es pot oblidar tampoc que l'article 2 de la Llei Qualificada del Tribunal Constitucional estableix que les seves decisions, en l'exercici de les seves competències vinculen als poder públics i als particulars.

El recurs d'apel·lació, per tot el què s'ha exposat, no s'admet a tràmit.

II.- CONSIDERANT: que en no haver estat admès a tràmit el recurs d'apel·lació no procedeix fer cap pronunciament sobre costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala competent del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

1.- NO ADMETRE A TRÀMIT el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada dels Srs. M.E.S., E.G.C. i I.C.L. contra l'aute de data 15 d'octubre del 2019 dictat pel Batlle en la causa núm. 0000039/18.

2.- Confirmar íntegrament dit aute

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-